

Lelkészeink:

Sóskuti Zoltán 30/822-5435 lp.rkeresztur@gmail.com
 fogadó óra: szerda 15⁰⁰-18³⁰ szabadnap: csüt.
 Bereczk Dávid 30/374-2951 bereczkdavid@gmail.com
 fogadó óra: kedd 15⁰⁰-18³⁰ szabadnap: hétfő
 Főgondnokunk: Dr. Hajdú Csaba 30/618-7651
 hkisskati5@gmail.com

**BUDAPEST-RÁKOSKERESZTÚRI
 REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG**

1173 Bp. Pesti út 31.
 Adószám: 18192232-1-42 http://refkeresztur.hu
 mail: budapest-rakoskeresztur@reformatus.hu
 Bank: OTP 11784009-2222820

Keresztúri Református Misszió Alapítvány: 18195998-1-42

Gyülekezeti diakónia (segítségnyújtás):

Soltészné Garay Réka 70/200-9717 soltesz.s@t-online.hu
 Gyermekek közti szolgálat:
 Kelemen Zoltánné 30/691 8098 / Elbéné Mester Magdolna
 Urnatemetői ügyintézés (kedden és szerdán 15⁰⁰-18⁰⁰):
 Szabó Zsuzsa 70/321-6838 szzsueva@gmail.com
 Urnatemető nyitvatartása:
 kedd 15⁰⁰-18⁰⁰; szerda 15⁰⁰-18⁰⁰; vasárnap 8⁰⁰-12⁰⁰

AZ ISTENTISZTELET LITURGIÁJA:

- Csendes készülés
- Köszöntés
- Ének: **471:1; 4** („Fel barátim...”)
- Nyári Napközis Tábor beszámoló
-
- Ének: **90:8-9** („Tölts bé minket...”)
- Fohás
- Olvasmány
- Imádság
- Ének: **226:2** („Gyűjtsd meg szövétnékét...”)
-
- Alapige (ld. középen)
- Igehirdetés (ld: a túldoldalon)
- Ének: **197:1** („Hálaadásunkban, rólad emlékezünk....”)
-
- Csend
-
- Imádság
- Mi Atyánk...
-
- Hirdetések (ld. jobb oldalon)
- Születésnaposok köszöntése
- Ének: **197:2-3** („Hajtsd le füleidet...”)
- Áldás
- HIMNUSZ

ISTENTISZTELET
2023. JÚLIUS 02.

„Igen, Atyám” címmel
 Igét hirdet: Pecsuk Otto lp.;

OLVASMÁNY: Zsolt 90

"1 Mózésnek, Isten emberének imádsága. Uram, te voltál hajlékunk nemzedékről nemzedékre. 2 Mielőtt hegyek születtek, mielőtt a föld és a világ létrejött, öröktől fogva mindörökké vagy te, ó, Isten! 3 A halandót visszatéríted a porba, és ezt mondod: Térjete vissza, emberek! 4 Mert ezer esztendő előtéd annyi, mint a tegnapi nap, amely elmúlt, mint egy őrváltásnyi idő éjjel. 5 Elragadod őket, olyanok lesznek, mint reggelre az álom, mint a növekvő fű: 6 reggel virágozik és növekszik, estére megfonnyad és elszárad. 7 Bizony elmúlunk haragod miatt, indulatod miatt hirtelen semmivé leszünk, 8 ha magad elé állítod bűneinket, titkolt vétkeinket orcád világossága elé. 9 Elmúlik minden napunk haragod miatt, úgy elmúlnak esztendeink, mint egy sóhajlás. 10 Életünk ideje hetven esztendő, vagy ha több, nyolcvan esztendő, és nagyobb részük hiabavaló fáradság, olyan gyorsan eltűnik, mintha repülnék. 11 Ki tudja, milyen erős haragod, és milyen félelmetes felháborodásod? 12 Taníts úgy számlálni napjainkat, hogy bölcs szívhez jussunk! 13 Fordulj hozzánk, Uram! Meddig kése! Könyörülj szolgálaidon! 14 Áraszd ránk kegyelmedet reggelenként, hogy vigadjunk és örüljünk egész életünkben! 15 Örvendeztess meg bennünket annyi napon át, ahányon át megaláztál, annyi éven át, ahányban rossz sorsunk volt! 16 Legyenek láthatóvá tetteid szolgálaidon, és méltóságod fiaikon! 17 Legyen velünk Istenünknek, az Úrnak jóindulata! Kezeink munkáját tedd maradandóvá, kezeink munkáját tedd maradandóvá!"

ALAPIGE: Mt 11,25-30

"25 Abban az időben így szólt Jézus: Magasztallak, Atyám, menny és föld Ura, mert elrejtetted ezeket a bölcssek és értelmesekek elől, és felfedted az egyszerű embereknek. 26 Igen, Atyám, mert így láttad jónak. 27 Az én Atyám mindent átadott nekem, és senki sem ismeri a Fiút, csak az Atya, az Atyát sem ismeri senki, csak a Fiú, és az, akinek a Fiú akarja kijelenteni. 28 Jöjjetek énhozzám mindnyájan, akik megfáradtatok és meg vagytok terhelve, és én megnyugvást adok nektek. 29 Vegyétek magatokra az én igámat, és tanuljátok meg tőlem, hogy szelíd vagyok és alázatos szívű, és megnyugvást találotok lelketeknek. 30 Mert az én igám jó, és az én terhem könnyű."

GYÜLEKEZETI HÍREINK:

- * **Jövő heti alkalmaink:** 17³⁰ **Oázis IFI**; vasárnap 9⁵⁵ Istentisztelet; előtte: **Kóruspróba**; **Imakör**
- * Szabó Zsuzsanna segítő munkatársakat keres július –augusztus hónapokban a keddi és szerdai ügyeleti napokhoz, valamint gyülekezetünk ifjúságának segítségét kéri. Érdeklődni nála lehet
- * **Beszámoló:** Nyári Napközis Tábor
- * **Nyári gyerekfelügyelet:** táblázat az utolsó padon, 2-3 szolgálot várunk egy vasárnapra!
- * **Nyári hét:** Szajol, július 16-20 **Idősek Nyári Hete:** július 24-27.

AZ ÚR LEGYEN GYÜLEKEZETÜNK ŐRIZŐ
PÁSZTORA!

Kedves Testvérek!

Csodálatos összefoglalása ez a szakasz Jézus küldetésének, egyfajta idő előtti számvetés. A keresztféle haladó Krisztus összefoglalja a tanítását, számvetést készít arról, hogy kik is azok, akik szemben állnak az üzenetével. Ők az okosok, a kivételzetek, a gazdagok, a megelégedettek, a korabeli vallási vezetők, a történelem és a társadalom nyertesei. Akik viszont nem csak meghallották, hanem el is fogadták Jézus üzenetét az Atyáról és az Isten Országáról, azok az úgynevezett „kicsinyek”, a nép egyszerű gyermekei, a társadalom vesztesei, a periférián élők, akikhez a hegyi beszéd boldogmondásai is szólnak. Több tanulsága is van ennek a szakasznak, ezeket szeretném röviden összefoglalni, azután pedig kiemelni egyetlen rövid mondatot, amely az ígéhirdetés címében is olvasható a liturgiás lapon.

1. Nagyon vigyázzunk az elhamarkodott ítélettel, mert Isten szemében azok, akiket mi nem becsülünk sokra, nem csak értékesek, de ők az igazi „célcsoportja” az üdvösségnek. Sokan vagyunk, akik úgymondunk rendben vagyunk, rosszat nem igazán teszünk, de ezért vagy ennek ellenére Istenre is csak ritkán szorulunk, vagy legalábbis így hisszük. Mi vagyunk azok, akikről Jézus azt mondta, hogy nem az egészségeseknek van szüksége orvosra, hanem a betegeknek. Csak hogy az igazi gyógyulás, az igazi szabadulás és ennél fogva az igazi üdvösség azoké, akik elvesztettek, mint a századik bárány a példázatban, akinek a megtalálása felett igazi öröm van a mennyben. Persze ezzel nem azt mondom, hogy nekünk „rendes” embereknek nincs szükségünk Jézusra, hanem csak azt, hogy az igazi célcsoportja az evangéliumnak sokszor éppen azok, akik felett mi szeretünk ítélkezni, és akiket szeretünk lenézni. Ezért vigyázzunk az ítélkezéssel! A legfőbb keresztyén értékek egyike az alázat.

2. Isten csak Jézus Krisztus ismeri igazán, és a Fiút is csak az Atya. Ha bármelyiküket meg szeretnénk ismerni, az csak úgy lehetséges, hogy a Fiú kijelenti azt nekünk. Ha akarja! Szeretné Isten megismerni? Keresd Jézust, keresd az ő igéit, gondolkodj el mindazon, amit megismertél felőle az evangéliumokból, és mindenek felett kérd őt, hogy tárja fel magát neked. Mennyi zöldséget hordtak már össze az emberek Jézusról pusztán azért, mert nem vették komolyan ezt a megismerési sorrendet. Nem ismerheted meg Jézust, ha nem kérded, hogy szóljon hozzád, hogy megismertesse magát veled! Először igéjében, aztán Szentlelke által az imádságban. Az imádság ugyanis Jézus iskolája.

3. Jézus nagyon világosan kijelenti ebben az igében, hogy a keresztyén ember életéhez hozzátartozik a teher és a teher hordozása. Schol nem mondja ugyanakkor, hogy aki őt követi, annak gondtalan lesz az élete. Azt azonban nagyon is mondja, hogy a vállunkra vett teherrel, a keresztyénkövetésünk lehet és kell is őt. És azt is mondja, hogy ha azt szeretnénk tudni, hogyan lehet a terhekkel együtt őt követni, akkor tekintünk rá, mert ő életével és szenvedésével világosan megmutatta, hogyan kell terheket hordozni. A terhek hordozásához Jézus ad erőt, aki maga is felvette a keresztyén Golgota felé menve, sőt össze is roskadt alatta többször is (vö. katolikus keresztyén).

4. Jézus terhe könnyű és igája jó. Ez azt jelenti, hogy Jézus az Út az Atyához, minden terhünk és minden ránk rakott iga ellenére. Amikor azt mondja, hogy az ő igája jó, akkor arra utal, hogy elhordozhatóvá teszi a

terhet. Mint az a járom, amely illik az állat nyakára, és nem töri fel, nem sebzí fel azt.

Ezekről szól ez a rövid szakasz, és még egy döbbenetes kijelentésről is, amelyre Farkas József egyik ígéhirdetése hívta fel a figyelmemet. Ez a kijelentés az a két szó, amit a címben is olvashatunk, a 26. vers elejéről: „Igen, Atyám!”

Tényleg elmondhatjuk, hogy ha ez a rövid szakasz szépen összegzi Jézus tanítását, akkor pedig ez a két szó az egész keresztyén élet összefoglalása. Jézus el tudta mondani, hogy „Igen, Atyám!” Igent tudott mondani arra, ami Isten örök tanácsvégzése és bölcsessége következtében az osztályrésze lett. Az, hogy el kellett hordoznia az egész emberiség és benne a saját népe Istenről való elszakítottágát és annak a retentó súlyát. Ezt a terhet vitte fel a keresztyén, és azt tudta mondani erre a feladatra, hogy „Igen, Atyám, mert így láttad jónak.” Fantasztikus hit és tántoríthatatlan hűség kell ahhoz, hogy Jézus a maga kiteszített és üldözött állapotában ki tudja mondani ezt a két szót. Jézus élete külső fokmérők alapján bizony kudarc volt, és egészen a feltámadásig az is maradt. A tanítványok nem értették őt, a népe vezetői nem hogy nem értékelték, amit tett és mondott, de halálús veszélyt láttak benne és üldözték, és végül sikeresen el is távolították az útból. Csakis a vége felől, a feltámadás felől értelmezhető Jézus élete és személye. És bizony – sajnos – így van ez évszázadok óta minden igaz, hűséges és szent keresztyén ember életével. Aki igazán sikeres a maga korában, ott valami mindig hibádzik. Jól ismerjük ezt az igazságot a művészetekből, az irodalomból vagy a festészetből. Asz igazán nagy festőket sokszor nem értékelték a maguk korában, hagyták őket éhen halni, hogy aztán a műveikért a haláluk után milliókat fizessenek a műgyűjtők. Egy Hamvas Béla a legegyszerűbb és legalantasabbnak tartott munkákat végezte és szegénységben élve alkotta meg a 20. századi Magyarország egyik legkiemelkedőbb szellemi életművét. Vagy gondoljunk Radnótira és Bonhoefferre, akiket csizmával rugdostak az írni-olvasni alig tudó náci örök munkaszolgálatban vagy a koncentrációs táborban, mégis a haláluk után látjuk igazán, milyen óriások is voltak ők. Ilyen az igazán hűséges és autentikus keresztyén élet ma is, testvéreim. Te vajon ki tudod mondani Isten akaratára és az életedre nézve, hogy „Igen, Atyám?” Te igent tudsz mondani a sorsodra, a küldetésedre és a határaidra? A közbeszédben ezt a hármat nehezen szoktuk megkülönböztetni, pedig érdemes.

I. A sorsunk az, aminek a kiválasztásában nem nagyon osztanak nekünk lapot. Azt Isten már eldöntötte helyetted. Jézus igent tudott mondani erre is. Amikor a samáriai falvakon nem engedték átmenni, mert zsidó volt, és a tanítványai tüzet akartak kérni a falura az égből, Jézus leintette őket. Ő igent tudott mondani megvetett zsidó származására, hajléktalan életmódjára, üldöztetéseire. Te igent tudsz mondani a saját sorsodra? Hogy itt születéssel, magyarnak születéssel, ebben a korban és ilyen körülmények között? Sokan megpróbálják ignorálni ezt a sorsot, és igyekeznek egy másikat kreálni maguknak (pl. kivándorlás). Te el tudod fogadni a sorsod, azokkal a talentumokkal, amelyeket Isten adott Neked? Igent tudsz mondani a véges emberi életre olyan szépen, mint a 90. zsolnában Mózes tette?

II. És a küldetésedre is igent tudsz mondani? Ez ugyanis már sokkal inkább igényli a hozzájárulást. Isten nem fogja helyetted végig csinálni ezt a küldetést, míg a sorsod, életed filmje így vagy úgy, de leforog majd, akár akarod, akár nem. A küldetés bonyolult dolog, a legtöbbször már magával a felismerésével is gondunk van. Isten rámutat arra, mit akar az életünkkel, mi pedig sokáig süketen fogadjuk. Van, aki elsőre hallgat a hívásra, mint Péter vagy András a hálók mellett. Más a porba kell sújtania Istennek, mint Saul-Pált. A küldetés megértésében és elfogadásában is gyakori először az elutasítás, és csak utána, sokára, fokozatosan jön az elfogadás. Így van ez az evangélium meghallásával és elfogadásával is sokak életében. Sokunkra bizta Isten azt a küldetést, hogy hirdetői legyünk az ő országának az emberek között. Ez nem csak lelkesítő feladat. Sőt, igazán hitelesen sokszor azok hirdetik az evangéliumot, akiknek nem „dolguk” vagy „munkájuk”. Te igent tudsz mondani a küldetésedre, amelyben Isten látni akar Téged?

III. Végezetül az is nagyon fontos, hogy igent tudjunk mondani az Isten által elénk állított határokról is. Vannak, akik nem veszik komolyan ezeket a határokat, és ebből a büszkeségből, amit sokan hübrisznek neveznek, sokszor bukás következnek, amely a határok tisztelben tartásával elkerülhető lehetett volna. De ennél még gyakoribb, hogy valaki látja a határait, de gyávaságból vagy kishitűségből még messze azok előtt megtorpan, és még azt az utat sem akarja befutni, amit Isten neki szánt, és amely a dolga lett volna. Lehetsz az életben túlteljesítő, aki folyton beveri a fejét a falakba, és ettől szenved, de lehetsz alul teljesítő is, aki megszorítja Isten a gyávaságával és a folyamatos megfutódásaival. Ahogyan Isten mondta a panaszkodó Jeremiásnak: „Ha a gyalogosokkal futva is kifáradsz, hogyan fogsz lovakkal versenyezni?” (Jer 12,5) Te felismered a határaidat és igent tudsz mondani rájuk?

Nagyon fontos a keresztyén életben, hogy ez az igen – ha ki tudjuk mondani! – nem a beletörődés, hanem az elfogadás igényje. Ez különböztet meg minket keresztyéneket a fatalistáktól és a muszlimoktól, akik mindent Allah megmásíthatatlan akaratára vezetnek vissza (Insallah, ez Allah akarat!). A keresztyén ember felismeri a sorsát, a küldetését és a határait, és elfogadja azokat, így mondva igent Isten akaratára. Ez nem passzív engedelmesség, hanem nagyon is aktív, imádságos elfogadás, amelybe még az is belefér, hogy néha alkudozunk Istennel, mint Ábrahám tette Sodomáért.

A kezdő imádkozó imádsága úgy hangzik, hogy „Uram, én ezt és ezt gondoltam magamnak, ugye egyetértesz velem és áldásodat adod rá?” A haladó imádság Jézus iskolájában inkább úgy hangzik, hogy „Uram, bár én ezt és ezt szeretném magamnak, mindazonáltal szeretném tudni, hogy mi a te akaratod. Ha lehet, vedd el a keserű poharat, de legyen meg a te akaratod!” Igen, Atyám, mert így láttad jónak!

 Pecsuk Ottó